

Životopis Barona von der Bauma

Príspevok pridal Pekm
Streda, 19 september 2007

Životopis, ktorý Vám tu píšem nie je obyčajným príbehom, ale skôr Vám bude pripadať ako rozprávka ale verte, že sa to skutočne stalo. Keď bol malý chlapec menom Helmut Stromový veľa mladý jeho rodičia zomreli. Vtedy práve dosiahol 4 roky a ako sirotu si ho nikto nechcel zobrať k sebe. V ich dedine každý poznal Stromovcov ako najchudobnejších z celej dediny. Nikto nevedel akou náhodou sa im podarilo splodiť Helmuta ale každý vedel, že obaja nemohli mať deti. Jedného dňa sa však v ich dome začal ozývať detský plač. Svoje tvrdili, že im ho priniesol sám boh, pretože sa každý deň modlili. Rodičia malému Helmutovi darovali všetko čo mohli. A že nemohli darovať veľa o to viac si malý Helmut zvykol na ich lásku. Helmut dlho uvažoval s detským rozumom čo vlastne bude robiť po smrti svojich rodičov. Jeho ťažké rozhodovanie urýchlil jeden veľký dobrý kováč v ich rodnej dedine, ktorý nemal svoje deti a tak mu bolo Helmuta tak úto, že sa podujal prijať ho k sebe. Predsa len chlapec začínať rásť a silnieť a šikovná ruka sa mu do jeho dielne vždy hodila.

Uplynulo 10 rokov a chlapec rástol ako z vody. Nikto nevedel po kom je taký mocný, pretože jeho otec moc svalov nepobral, ale vidíte sa na dom podpísala práca u kováča. Denne od svojich 9 rokov cvičil prácu s mečom a vo svojich 14 rokoch bol jedným z najlepších šermiarov v okolí. Vždy snívaj o tom, že jedného dňa bude veľkým rytierom. A tak sa za chrbt svojho adoptívneho otca prihlásil na turnaj v šerme v meste. Išlo o stredne veľký turnaj na ktorom sa mal zúčastniť aj kráľovnou. Celý turnaj si mladý Helmut viedol skvele a dostal sa až do finále. Tam si mal zmerať sily so skúseným avšak ťažkopádny a neobratným ale o to silnejším súperom. Keď kráľ videl ten nerovný pomer síl ponúkol možno zo žartu, možno z roztopaše možnosť mladému Helmutovi, že ak vyhrá dá mu časť územia s menším hradom a bude mať vlastných poddaných. Na to mu dal kráľovské slovo. Možno tým, že jeho súper automaticky čakal jeho prehru ho podcenil. Podcenil jeho šikovnosť a obratnosť v úhybáciach manévroch a taktikách jeho presné a silné rany. Čo čert nechcel podarilo sa Helmutovi vyraziť zbraň z ruky jeho súpera a priložil mu čepel ku krku. Kráľ žasol nad jeho schopnosťami, ktoré sa u neho vyvinuli už v tak mladom veku a tak splnil čo sľúbil. Dal Helmutovi malý pozemok s malým hradom a poddanými. Bohužiaľ to ale Helmutovi nepomohlo k tomu aby bol lepší človek. Sláva mu stúpala do hlavy a od každého žiadal aby ho oslovoval Baron von der Baum. Začal byť príliš sebavedomý a krutý čo si odnieslo hlavne osadenstvo hradu. K tomu sa pridala ešte aj alkohol ku ktorému sa teraz mohol dostať neobmedzene a v jeho 15 až 16 rokoch to nebolo nič nepríjemné. Bol dokonca tak krutý, že svojich poddaných zdieral vysokými daňami a trestal tých, ktorí neplatili. Na dennom poriadku tu boli mučenie a bitky. Občas sa vešalo alebo stínalo hlavy a na to všetko dohliadal Baron osobne. Veľa ho to bavilo a ani si nestihol všimnúť ako sa v úľoch strach premieňa na nenávisť. Nevšimol si ako (vlastne ani jeho vlastný poddaný by mu o tom určite nepovedali) sa dedinčania z posledných peňazí zložili a poslali dvoch členov hľadať niekoho, kto im v tomto ťažkom období pomôže. Náhoda chcela aby to čase stretli vznešeného bojovníka na koni, ktorý sa v krme chválil o tom ako zatočí s každým zlom. Ako neskôr zistili bol to paladin Osman, ktorý keď sa dozvedel čo sa deje v kúsok vzdialenom hrade a u poddaných sľúbil obyvateľom pomoc. A tak sa Osman vybral na cestu do malého hradu za Baronom. Ich stret všetci poddaní očakávali v napätí a vedeli, že ak sa nepodarí teraz zvrhnúť Barona tak sa im už lepšia príležitosť nenaskytne.

A tak sa spolu s Osmanom vzbúrili a pobrali sa na hrad zničiť a zabíjať tyrana Barona. Bolo ich dosť na to aby si poradili so strážou v hrade, nakoľko Baron nemal vlastnú armádu. Po krátkom boji dorazil do miestnosti kde bol Baron paladin Osman. Prebehol krátky boj pretože Osman bol už rokmi skúsený, vlastne oveľa viac skúsenejší ako Baron. Keď už bol Baron porazený poddaný sa domáhali aby ho Osman zabil. Ale on videl veci, ktoré sa možno ešte len stanú a povedal im, že nie je umenie zobrať život mladému chlapcovi, ktorý stratil zmysel života, ale práve naopak, dať mu niečo čo by mu vrátilo zmysel života v tej pozitívnejšej stránke. A tak dostal Baron ultimátum, že ho nechajú žiť ak od teraz bude konať len dobré skutky po zemi. A tak Osman dovolil zobrať si Baronovi aj obľúbený meč a brnenie a pár obľúbených vecí. Ale žiadne peniaze. A tak Baron začal vyhľadávať dobrodružstvá aby sa aspoň nejako uživil. Ako spomienku na svojho adoptívneho otca si Baron kúpil náčinie na výrobu zbraní a vo voľnom čase si na hodinku prenajal kováčsku dielňu a spomínal na staré dobré časy. Táto činnosť ho ukludňovala a tak si svoje náradie vodí stále so sebou. Má to koníčka, uvoľnenie a spomienky v jednom. A tak sa dva roky pohyboval po rôznych krajinách a bral rôzne dobrodružstvá, kde mohol dokazovať, že ešte s mečom narába vie a že nie je taký zlý ako sa jednou dobou zdal.